

вать купените нови обуща за да се неизхабяли! Чувствувахме обсадата прѣди да бѫдемъ обсадени!

Чувствувахме, че нѣма да ни дадатъ да излѣземъ отъ тази голѣма клѣтка, и ние дѣйствително за дѣлго бихме останали въ нея, ако, слѣдъ извѣстното за прѣминаването отъ руситѣ Дунава при Свищовъ, Султана не би заповѣдалъ настѣпление.

И нека да отбѣлѣжимъ тукъ още едно: ако даже бихме се съгласили съ оstarѣлите идеи на прѣстарѣлия генералисимусъ, то двѣтѣ дивизии никога не биха били въ състояние да защищаватъ огромния периметъръ на укрѣпения лагерь, заобиколенъ само отъ една линия укрѣпления.

А допущайки прѣдположението, че едно съпротивление въ Шуменъ би било възможно, това значеше да се допусне да имаме работа и съ обсада, слѣдователно и пълно изолиране на нашата главна операционна армия!

Главнокомандующия бѣше оставилъ нѣколко баталиона въ Русчукъ (около двѣ дивизии, отъ които една бригада заемаше Свищовъ въ деня на переправата), нѣколко въ Никополь, Силистра, Тутраканъ, Варна; съ една дума на всѣкаждѣ, отъ кждѣто се очакваше появяването на руситѣ, пъкъ даже и тамъ отъ гдѣто никога не можеше да се очаква появяването имъ. Той бѣше раздѣлилъ и разпрѣсналъ силитѣ си като за удоволствие и като че ли нарочно, за да бѫде слабъ на всички пунктове, на всѣкаждѣ; тогава когато, ако биха били съсрѣдоточени всичките тѣзи войски на онѣзи стратегически пунктове, които по-долѣ ще укажемъ, то можеше да се отблѣснатъ и да бѫдатъ сметени въ рѣката първите неприятелски корпуси, които биха се опитали да я прѣминатъ. Именно къмъ такива боеве ние трѣбаше